

عنوان مقاله:

امکان سنجی بازخوانی مولفه های بومی معماری اقلیم گرم و خشک ایران در مسکن دوران معاصر (نمونه موردی شهر یزد)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 13، شماره 52 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمدحسین حسینی فخرآبادی - گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مهرداد جاویدی نژاد - گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سعید تیزقلم زنوزی - گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مطالعات و بررسی های انجام شده در اصول فرآیند معماری در مناطق مختلف نشان دهنده ارتباط تنگاتنگ معماری مرسوم آن منطقه یا منطقه با اقلیم جغرافیایی است. بررسی ویژگی های سبک های معماری در مناطق مختلف از نظر شرایط اقلیمی می تواند در ارائه الگوهای معماری بهینه موثر باشد. مسکن بومی در اقلیم گرم و خشک ایران همواره آسایش حرارتی را برای ساکنین به ارمغان آورده است. شایان ذکر است که اصول طراحی و معماری مسکن با شرایط اقلیمی آسایش محیطی و صرفه جویی در مصرف انرژی و کنترل شرایط محیطی را به دنبال داشته است. بنابراین مطالعه و بررسی این ویژگی ها می تواند در معماری معاصر به عنوان الگوهای غنی معماری گذشته مورد استفاده قرار گیرد. موضوع مورد بحث در اینجا ظرفیت معماری بومی برای استفاده در معماری مدرن است. این پایان نامه با استفاده از مکانیزم توصیفی و تحلیلی و با هدف کاربردی و با اتخاذ روش های استنباط کیفی و کمی و تحلیل میدانی منازل مسکونی بومی شهر یزد انجام شده است که به عنوان مطالعه موردی انتخاب شده است. همچنین روش گردآوری داده ها با کمک مطالعات کتابخانه ای و مشاهده میدانی انجام شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که در بسیاری از موارد الگوی مسکن بومی اقلیم های گرم و خشک تاثیر بسزایی در بهبود آسایش حرارتی و سرمایشی ساکنان خانه های مسکونی دارد.

کلمات کلیدی:

تبارشناسی مسکن، اقلیم گرم و خشک، معماری نوین، معماری مرسوم، آسایش حرارتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1884159>

